

Andándome paseando
ai, unha tarde dúas horas.

Vira estar nunha xanela
ai, dúas doncellas hermosas,

unha i-era más morena,
morena pero graciosa,

[i outra] era muito branca
nas falas mui milangrosa.

Namoreime da morena
porque ela i-era ghraciosa.

Entonces a señora branca
luego se mostrou queixosa.

“Calle usté, señora branca,
non me seias envexosa.”